T. STAMA ŞI V. STAMATE TRANSMIT DIN HAVANA

Un campion neaşteptat la floretă: Fr. Wessel

M. Ţiu a terminat competiţia pe locul V

Prima probă a campionatelor mondiale de scrimă — întrecerea individuală a floretiştilor — s-a soldat cu un cîştigător pe care nimeni, absolut nimeni, nu l-a putut prevedea : vest-germanul Friederich Wessel, un tînăr de 24 de ani, aflat la primul lui examen internaţional de anvergură. De altfel, noul campion declara după meciul de baraj cu Stankovici : „Nici o clipă nu m-am gîndit că aş fi putut ajunge în finala acestei competiţii. Vă închipuiţi ce surpriză a fost pentru mine să intru chiar în posesia titlului mondial".

De fapt, victoria lui Wessel venea să se adauge altor mari surprize care au marcat ultimele episoade ale probei : eliminarea în semifinale a principalilor favoriţi, campionul mondial din 1967 (sovieticul V. Putiatin) şi campionul olimpic din 1968 (compatriotul nostru I. Drimbă).

Reprezentantul nostru în finală, M. Ţiu s-a clasat pe locul 5, obţinînd o singură victorie (5–3 cu Revenu) şi suferind 4 înfrîngeri (Wessel 4–5, Stankovici 4–5, Parulski 3–5, Romanov 2–5).

Clasament final : 1. Fr. Wessel (R.F.G.) 4v. d.b. ; 2. V. Stankovici (U.R.S.S.) 4 v. ; 3. R. Parulski (Polonia) 3 v. ; 4. L. Romanov (U.R.S.S.) 2 v.; 5. M. Ţiu (România) 1 v. ; 6. D. Revenu (Franţa) 1 v.

Paralel cu ultimele episoade ale întrecerii floretiştilor s-a desfăşurat şi primul tur al probei de sabie pe care cei cinci reprezentanţi ai ţării noastre O. Vintilă, D. Irimiciuc, D. Popescu, H. Bădescu şi C. Nicolae l-au absolvit cu bine.

În grupa care a avut ca lider pe experimentatul sabrer sovietic Rakita, Vintilă a terminat pe locul 4 (5–0 cu Dow–S.U.A., 5–3 cu Alvarez–Mexic, 3–5 cu Rakita, 2–5 cu B. Vallée–Franţa şi 4–5 cu Tack Fang–Cuba). Irimiciuc a fost fruntaşul grupei a 4-a cu un frumos şir de succese (5–0 cu Leal–Mexic, 5–2 cu Kawacki–Polonia, 5–3 cu Salvatori–Italia şi cu Borack–S.U.A.). Obţinînd două victorii (5–3 cu Nowara–Polonia şi cu Diaz–Cuba) şi cedînd de două ori (3–5 cu Kovacs–Ungaria, 1–5 cu Montano–Italia), D. Popescu s-a clasat al 3-lea în grupa a 5-a, calificîndu-se şi el mai departe. C. Nicolae a ocupat locul II în grupa a 6-a, iar H. Bădescu a terminat acest prim episod pe locul 4.

Turul al II-lea eliminatoriu a produs, însă, o severă triere printre sabrerii noştri singurul care a reuşit să se claifice în sferturile de finală, fiind Constantin Nicolae, clasat al 3-lea cu 3 victorii şi 2 înfrîngeri (5-1 cu Kirschner–S.U.A., 5–2 cu Gomez–Mexic, 5–0 cu Sekiguchi–Japonia, 2–5 cu Rakita şi cu Kovacs).

Irimiciuc a ratat de puţin calificarea, fiind întrecut cu numai două tuşe de italianul T. Montano. El a realizat 5–2 cu T. Montano şi Akiho–Japonia, 5–4 cu Borack–S.U.A., 3–5 cu Vinokurov–U.R.S.S., 2–5 cu Grzegorek–Polonia. Vintilă a obţinut numai două victorii (5–2 cu M. Montano, 5–1 cu Kawecki), Bădescu a reuşit să-l întreacă numai pe Salvatore (5–4), iar Dan Popescu a pierdut toate asalturile.

În sferturi de finală, C. Nicolae trece şi el printr-o suită de 5 înfrîngeri, părăsind astfel competiţia în ale cărei semifinale s-au calificat 5 sovietici (Rakita, Nazlimov, Vinokurov, Mavlihanov, Sidiak), 3 unguri (Kovacs, Kalmar, Bakonyi), 3 polonezi (Pawlowski, Nowara şi Grzegorek) şi un italian (Rigoli).

EMANUEL FÂNTÂNEANU transmite din Tallin:

Două partide decisive pentru voleibaliştii noştri juniori

Turneele finale ale campionatelor europene de juniori la volei au ajuns în preajma ultimelor jocuri, decisive, pentru stabilirea ierarhiilor europene. Ceea ce interesează mai mult este situaţia echipei masculine (aflată în turneul pentru locurile 1–6), a cărei evoluţie de pînă acum n-a fost la nivelul aşteptărilor. Clasamentul, înaintea ultimelor două partide (simbătă a fost zi liberă) prezintă echipele U.R.S.S. şi Bulgariei neînvinse în frunte. Pe următoarele locuri avînd acelaşi număr de puncte (4) şi fiind despărţite doar prin setaveraj, se află R.D.G., Italia, şi România, în timp ce Cehoslovacia, învinsă pînă acum în toate partidele, ocupă ultimul loc.

Formaţia noastră va întîlni mîine (n.r. azi) Italia, echipa surpriză a turneului. După ce a reuşit să învingă pe R.D.G., ea a făcut, în continuare, multe clipe amare tuturor adversarilor. Principalele sale atuuri : un blocaj aproape ermetic care a pus în evidentă dificultate pe toţi trăgătorii, o mobilitate deosebită în teren şi o preluare sigură. A fost nevoită însă să cedeze (cu excepţia arătată) de fiecare dată în faţa rutinei şi a experienţei.

Partida finală de luni, în compania Bulgariei — o echipă solid construită, cu trăgători redutabili şi cu bune passeuri — este şi mai dificilă.

Pînă acum, nici una dintre evoluţiile jucătorilor noştri n-a fost convingătoare. S-a greşit nepermis de mult în toate compartimentele. În atac, Cătălin, Dumănoiu, Codoi au ratat în situaţii favorabile, datorită unei slabe orientări tactice şi a unor execuţii tehnice deficitare. Ridicătorii Oros şi Cristian Ion n-au fost ceea ce trebuia să fie, adică adevăratele centre de distribuţie ale echipei. În apărare, blocajul şi dublajul au fost cele mai deficitare. Doar Dragoş Popescu ar putea fi remarcat pentru intervenţiile sale inspirate şi sigure în linia a doua şi la blocaj.

După o zi de odihnă, au fost reluate întrecerile echipelor feminine în turneul pentru locurile 7–12 care se desfăşoară aici. Voleibalistele române au întîlnit formaţia iugoslaviei pe care au învins-o cu 3–1 (11, 4, –12, 9), în urma unui joc foarte slab din punct de vedere tehnic. Sportivele noastre au evoluat şi de astă dată sub nivelul mediu. Totuşi, în urma victoriilor de pînă acum în faţa unor adversari modeşti, ele vor ocupa cu siguranţă locul 7 — slabă consolare faţă de speranţele pe care ni le pusesem în această echipă.

Campionatul masculin de handbal...

(Urmare din pag. 1)

Politehnica Timişoara — Voinţa Bucureşti 17–17 (11–12). Se pare că pentru studenţii timişoreni a devenit o tradiţie în acest turneu să-şi încheie partidele la egalitate. La fel ca în partida de vineri cu Minerul Baia Mare, ei au condus cu autoritate la începutul jocului (min. 5 : 3–1 ; min. 8 : 5–2 ; min. 20 : 11–7). Revenirea în formă a portarului Papuc (Voinţa) ca şi unele slăbiciuni în apărare comise de timişoreni au permis handbaliştilor bucureşteni să egaleze : 11–11(min. 28). Am constatat, din păcate, în finalul primei reprize o excesivă nervozitate la ambele echipe soldate cu numeroase eliminări. În partea a doua a jocului, Politehnica a luat din nou avantaj (min. 35 : 14–12 ; min. 39 : 15–13) dar... din nou Voinţa a egalat : 15–15 (min. 42). Din acest moment scorul s-a menţinut egal pînă la sfîrşitul întîlnirii. Partida a fost condusă de V. Cojocaru şi I. Mihăilescu (Craiova).

Steaua — Minerul Baia Mare 26–17 (12–10). În ciuda diferenţei de scor, meciul a fost plăcut, deschis, abundent în faze spectaculoase. Minerii au jucat foarte curajos în repriza întîia, iar bucureştenii au oferit în finalul partidei lungi momente de virtuozitate tehnică.

Dinamo Bucureşti — Dinamo Bacău 13–7 (9–1). Partida disputată în... familie, la capătul căreia bucureştenii au cîştigat în faţa unui adversar de nerecunoscut în comparaţie cu evoluţia din jocul cu Steaua.

LA PISCINA DINAMO

Înotătorii iranieni îşi corectează recordurile în întrecerea cu sportivii români

Premieră la bazinul Dinamo. Pentru prima oară, înotătorii din Iran şi România au urcat împreună pe blocstarturile unei piscine în cadrul unei întîlniri amicale. Concursul, ale cărui prime întreceri le-am putut urmări ieri după-amiază, s-a bucurat şi de prezenţa onorifică în tribune a d-lui *Soltan Hossein Sanandaji*, ambasador al Iranului la Bucureşti.

Stimulaţi de valoarea ridicată a adversarilor, sportivii oaspeţi au făcut eforturi de a-şi îmbunătăţi performanţele şi — pe cît posibil — de a corecta cît mai multe recorduri naţionale. Obiectivul lor a fost în mare parte atins. Slavic, Giurasa, Teodorescu sau Covaci, cu o experienţă mult mai bogată, s-au impus, firesc, iar replica iranienilor, neobişnuiţi încă cu concursuri de anvergură, s-a soldat cu 4 noi recorduri. După prima zi, gazdele conduc cu 39—17, dar mai importantă decît diferenţa ce o vom înscrie în foile de arbitraj este, în mod neîndoielnic, atmosfera de prietenie care domneşte în jurul piscinei, ce va duce cu siguranţă la cimentarea unor relaţii trainice cu sportivii care ne vizitează. Iată şi rezultatele tehnice :

200 m liber : 1. M. Slavic (R) 2 : 09,5, 2. S. Cosmescu (R) 2 : 11,3, 3. Haydar Shonyani (I) 2 : 11,9 — nou record, 4. Shirazi Ghodrat (I) 2 : 15.0 ; *100 m delfin :* 1. A. Covaci (R) 64.1, 2. Azaifar Shahram (I) 68,8 — nou record, 3. Tajiki Asghar (I) 72.3; *200 m spate :* 1. Z. Giurasa (R) 2 : 24.5, 2. Gh. Lupu (R) 2:27.3, Nasim Hosein (I) 2:36.4, 4. Nasim Banhman (I) 2 : 54,3; *200 m bras :* 1. P. Teodorescu (R) 2 : 40.3, 2. E. Hempel (R) 2 : 46.4, 3. Zadeh Hosein (I) 2 : 49,7 — nou record, 4. Shariat Morteza (I) 2 : 59.0 ; *4 × 100 m liber :* 1. România 4 : 03.2, 2. Iran 4 : 09,9 — nou record.

Întrecerile continuă astăzi la bazinul Dinamo de la ora 17. (a.v.).

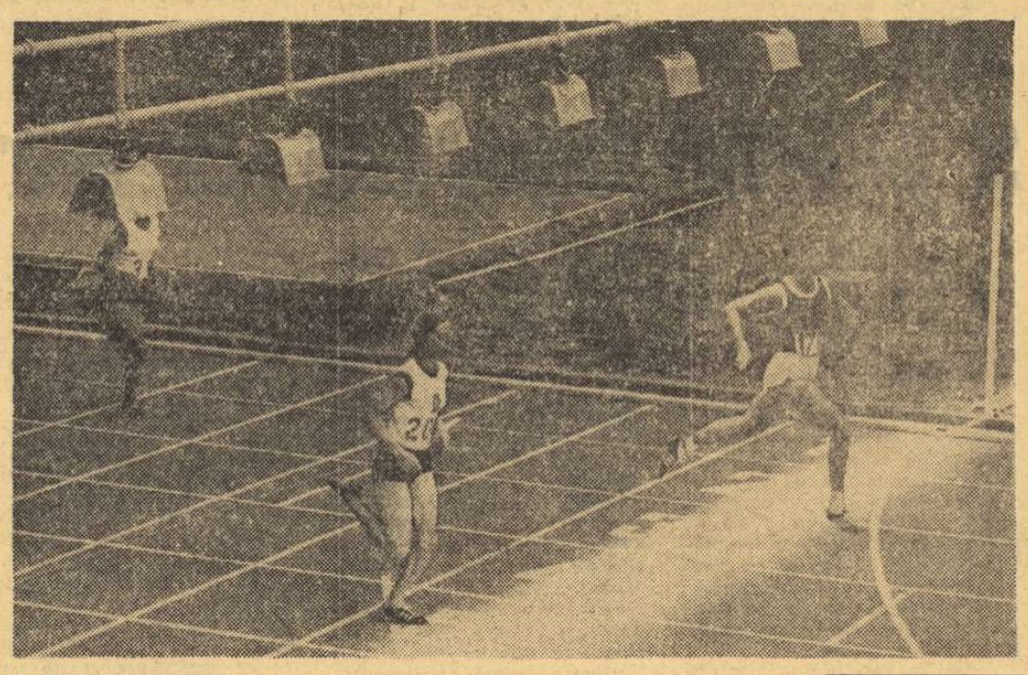

La 18 ani, Petra Vogt este una dintre cele mai bune sprintere ale lumii. Valoroasa atletă din R. D. Germană a obţinut primul loc în probele de 100 şi 200 m (în foto) la recentele campionate europene de atletism de la Atena ! Şi încă un amănunt interesant : anul trecut la finalele şcolare ale R. D. Germane ea nu cîştigase nici un titlu. Într-un singur sezon, Petra a sprintat spre culmile măiestriei...

Foto : U.P.I.

DEŞI ÎNVINŞI, BOXERII DE LA STEAUA AU LĂSAT O EXCELENTĂ IMPRESIE

GERA, 4 (prin telefon). — După recenta evoluţie a echipei Vasas Budapesta în oraşul minier Gera şi care, după spusele antrenorului Hans Spatzierer, a nemulţumit datorită boxului oaspeţilor, bazat exclusiv pe forţă, a fost rîndul tinerei formaţii Steaua Bucureşti să lupte pe ringul noii săli de sport „Erich Panndorf", în compania puternicei echipe Wismut Gera. Vineri seara, tîrziu, cînd arbitrul **Gabriel Danciu** a chemat între corzi prima pereche **Anderco–Martin.** 1500 de spectatori erau prezenţi în jurul ringului. Meciul a început calm şi după un minut de acţiuni prudente, boxerul din Gera a trecut la atac, încercînd lovituri de aproape. **Anderco** l-a primit, însă, cu citeva upercuturi de dreapta de mare efect, iar în rîndul doi l-a expediat pe **Martin** la podea cu o directă la bărbie. Stelistul practică un box tehnic care îi încîntă pe spectatori. Spre surprinderea unanimă **Martin** a primit decizia de învingător (unul dintre judecătorii care a punctat pentru el este... tatăl său). O decizie dezaprobată minute în şir !

Buzuliuc a avut în faţă un excelent sprinter : **Malik.** Rareori a reuşit românul să-l găsească şi să-l angajeze în schimburi la mică distanţă. Atît cît a punctat, **Buzuliuc** a dovedit o superioritate netă pe plan tehnic şi firesţe, a obţinut decizia fără emoţii. Cu o dreaptă în plex, semiuşorul **Bumb** l-a îngenunchiat pe **Knips** în prima repriză, dar încercînd să repete lovitura a ţintit sub centură şi a fost avertizat de arbitru. **Knips** a dat, cum se spune, mai mult din braţe, mai cu seamă după ce **Bumb** a „stins motoarele" în repriza a treia. În ultimul minut boxerul din Gera a fost avertizat pentru atacuri cu capul, meciul încheindu-se la egalitate.

Sattler (29 de ani) a marcat o evidentă superioritate tehnică asupra tînărului **Isai** şi beneficiind de o alonjă respectabilă l-a ţinut la distanţă pe boxerul român. Cu toate acestea **Isai** şi-a valorificat forţa în rundul doi cînd, cu o directă la cap l-a trimis pe **Sattler** la podea. N-a fost însă deajuns pentru a obţine victoria, astfel că germanul a obţinut decizia la puncte. **Mathe** şi **Wegner** au oferit un meci dur. Mai tehnic boxerul român a punctat mai mult dar, din nou o surpriză oferită de arbitrii şi Wegner... a cîştigat la puncte.

Melinte şi **Beer** au terminat la egalitate după un meci în care au făcut o enormă risipă de energie. **Alec Năstac,** în evidentă revenire de formă, a boxat excelent cu rutinatul **Woigtlander,** iar în repriza a doua, cu o directă de stînga năpraznică, şi-a trimis adversarul la podea pentru mai mult de 10 secunde, cîştigînd astfel prin K. O. În meciul următor a fost rîndul lui **Pöpel** să-l facă K.O. în repriza a doua pe **Florea Marcel. Sachse** a alergat mult să-l prindă pe **Stoianovici** dar românul fricos, a refuzat în permanenţă lupta, astfel că Sachse a cîştigat la puncte. Ultima partidă a pus faţă în faţă pe greii **Zelinca** şi **Möhring** (120 kg). **Zelinca** a luptat curajos. **Möhring,** dotat cu o lovitură foarte puternică, a căutat punchul, dar românul l-a contrat cu regularitate, iar în repriza a doua şi a treia germanul a fost avertizat pentru ţineri repetate, astfel că în ultimul minut arbitrul german Krause şi-a trimis compatriotul la colţ declarîndu-l învingător prin abandon pe Zelinca. Scor final 11–9 pentru Wismut Gera !

Duminică dimineaţa Steaua va susţine la Karl Marx–Stadt a doua întîlnire.

R. POPESCU

sportul în lume

D. STĂNCULESCU transmite din Caserta

Montecassino — obiectiv cultural al baschetbaliştilor

• Zi de odihnă fizică şi reculegere spirituală • Miile de tone de bombe nu au lăsat urme • Aproape 10 000 de morţi pentru cucerirea mănăstirii-redută • Din ruine — un vestigiu de cultură

CASERTA, 4 (prin telefon, de la trimisul nostru special). — Vineri a fost zi de odihnă pentru toţi participanţii la cea de a XVI-a ediţie a campionatului european masculin de baschet. O pauză binevenită, după cinci zile de pasionante dispute. O zi în care s-a făcut bilanţul celor petrecute pînă acum şi în care s-au creat noi speranţe. O zi în care au fost regretate gafe şi în care şansele de moment au fost ridicate la rang de valoare. Nu este cazul să facem elogiul corectitudinii organizatorilor, care, dacă ar fi mişcat măcar un deget, ar fi ridicat reprezentativa Italiei pe locul secund sau chiar prim în seria A, nici să ne lamentăm pentru că România nu a intrat în grupa semifinală pentru locurile 5—6, deşi comportarea ei, în majoritatea partidelor, i-ar fi dat dreptul la aşa ceva. A fost o zi de odihnă fizică şi spirituală, de care aproape toate echipele au beneficiat vizitînd atît de frumoasele împrejurimi ale oraşelor Napoli şi Caserta.

Pentru noi, românii, Caserta înseamnă din punct de vedere sportiv o retrogradare, dar concluziile, destul de numeroase, le vom expune la timpul potrivit. În schimb, deplasarea spre acest orăşel cu numai 60 000 de locuitori ne-a oferit prilejul vizitării celebrei mănăstiri Montecassino, vestită nu numai prin vechimea ei (a fost construită în anul 529), ci şi prin extraordinarele întîmplări petrecute în timpul celui de al doilea război mondial. Peste 8 000 de ostaşi ai S.U.A. şi aproximativ 1 500 de polonezi (componenţi ai unui grup de voluntari organizat în Anglia) şi-au pierdut viaţa în crincenele bătălii pentru cucerirea acestei strategice mănăstiri, transformată de hitlerişti într-o inexpugnabilă fortăreaţă. Timp de două luni, aviaţia aliată a aruncat zeci de mii de tone de bombe asupra mănăstirii-cetăţuie, ai cărei ocupanţi rămîneau însă (datorită celor 2—3 metri de ziduri de piatră) neatinşi. Montecassino a reprezentat un obiectiv strategic de însemnătate vitală : de aici se puteau scurge spre nord alimentarea cu armament, muniţii, combustibil şi hrană a armatelor aliate. Bătălia a fost cîştigată de forţele antifasciste, dar mormintele stau mărturie şi aducere aminte pentru sacrificiile lor uriaşe. Aici ne-am oprit pentru cîteva momente, înainte de a ajunge la mănăstirea benedictinilor. După război, din ceea ce reprezenta o mîndrie a italienilor rămăseseră doar ruine, şi nu era pentru prima dată că se petrecea aşa ceva. În anul 581, ea fusese distrusă de Lombarzi. A fost refăcută şi a cunoscut o perioadă de strălucire pînă în anul 883. Apoi, a fost devastată de sarazini şi reconstruită la mijlocul secolului al X-lea de abatele Aligerne. În anul 1349, un violent cutremur a distrus-o, dar a fost iarăşi refăcută şi, în decurs de aproape 600 de ani, a avut o stabilitate şi o grandoare puţin întîlnite. A trebuit să intervină însă cel de al doilea război mondial...

...Drumul pînă la Montecassino ne-a purtat de la ieşirea din „Autostrada del sole", pe serpentine dure (pe parcurs am avut prilejul de a vedea ţărani lucrînd petecele de pămînt terasate cu plugul tras de boi), pe lîngă cimitirul eroilor polonezi, unde nu puteam să nu ne oprim pentru a păstra un moment de reculegere. Ajunşi la cei peste 500 m altitudine la cît se află situată mănăstirea, am admirat splendida panoramă a oraşelului Cassina şi, apoi, am pătruns în impresionantul lăcaş, superb prin splendidele comori de artă şi prin liniştea sufletească pe care o creează. A fost o zi minunată, în care pentru prima dată de la sosirea în Italia am văzut şi altceva decît baschet. Şi nu am avut ce regreta...

În ce priveşte întrecerile propriu-zise, ora tîrzie la care acestea se desfăşoară nu ne dau posibilitatea să vă oferim rezultatele pe care le aşteptaţi poate cu nerăbdare. Rămîne, deci, ca în numărul de mîine să aflaţi în primul rînd cine este noua campioană europeană şi locul ocupat de selecţionata română în clasamentul final. Simbătă noaptea România a întîlnit Suedia. În caz de victorie, ea va juca duminică cu învingătoarea dintre Grecia şi Israel. Pînă atunci, pentru pasionaţii cifrelor :

• Clasamentul coşgeterilor : 1. Kolokitas (Grecia) 104 ; 2. Jurkiewicz (Polonia) 101 ; 3. Luyk (Spania) 93 ; 4. Hansson (Suedia) 86 ; 5. Jekely (România) 83.

• Nosievici, cu 34 de puncte înscrise în meciul cu Polonia, este — pînă la ora actuală — „recordmanul" competiţiei.

• Clasamentele la aruncări libere : **pe echipe** — 1. U.R.S.S. 77% (131/103) ; 2. Polonia 76% (54/41) ; 3. România 70% (36/60) ; **individual** — 1. Dimov (Bulgaria) 94% ; 2. S. Belov (U.R.S.S.) 92% ; 3. Eshed (Israel) 89%.

PRIMELE FINALE ALE TURNEULUI DE TENIS DE LA TEL AVIV

Cuplul Mărmureanu-Shalem învins

TEL AVIV, 4 (Agerpres). Proba feminină din cadrul turneului internaţional de tenis de la Tel Aviv a fost cîştigată de jucătoarea cehoslovacă Alena Palmeova, învingătoare în finală cu 6—1, 6—3 în faţa australiencei Sally Holdsworth.

În finala probei de dublu bărbaţi, perechea Jan Kukal (Cehoslovacia) — Hans Karv (Australia) a dispus cu 6—2 6—4, 6—2 de cuplul Petre Mărmureanu (România) — Joshua Shalem (Israel).

În ultima zi a turneului se dispută finala probei de simplu masculin, în care Petre Mărmureanu îl va întîlni pe Jan Kukal.

RUGBY LA J. O. DIN 1972 ?

MÜNCHEN, 4 (Agerpres). Pentru prima oară, după Jocurile Olimpice din 1936, se studiază ca la Olimpiada din 1972 de la München să aibă loc o demonstraţie de rugby XV. Oficialităţile vest-germane urmează să se pronunţe în această problemă cu ocazia unei şedinţe care va avea loc la 18 octombrie la Hanovra. În cazul că totuşi demonstraţia va avea loc, atunci ea va fi disputată între echipa Franţei şi o selecţionată europeană.

Sonny Liston se pregăteşte să atace din nou titlul mondial

STOCKHOLM, 4. — Fostul campion mondial de box la cat. grea, Sonny Liston, a acceptat oferta de a-l întîlni la 6 decembrie pe un ring din Stockholm pe fostul şalanger la titlul suprem, americanul de culoare Leotis Martin. Meciul se va desfăşura în incinta arenei Johanneshov care în trecut a găzduit campionatele mondiale de hochei pe gheaţă. Liston este ferm convins că va cîştiga prin k.o. şi că oficialii boxului profesionist îl vor recunoaşte în sfîrşit drept noul şalanger la centura mondială, deţinută în prezent de Jimmy Ellis.

Sonny Liston, în vîrstă de 37 de ani, a declarat ziariştilor că este în mare formă şi că cele 14 succese consecutive realizate în ultimii doi ani sînt o dovadă a capacităţii sale excepţionale de luptă.

-TELEX-TELEX-TELEX-TELEX-

Campionatele mondiale de yachting — clasa „Dragon" au continuat la Palma de Mallorca cu [illegible] a regatei a 5-a. Victoria a revenit concurentului australian Cuneo, urmat de sovieticul Anisimov. În clasamentul general individual continuă să conducă Roland Schwartz (R.D.G.) — 40.7 p, urmat de Robert Mosbacher (S.U.A.) — 51,7 p, Cuneo — 54,7 p.

În meci retur pentru C.C.E. la handbal masculin, la Gummersbach, formaţia locală V.F.L. a învins echipa cehoslovacă Tatran Preşov cu 10—9 (6—6). Învingătoare şi în primul joc (14—13), V.F.L. Gummersbach s-a calificat pentru turul următor.

La Los Angeles a început un concurs de decatlon, la care participă şi campionul olimpic Bill Toomey, care a declarat că este pentru ultima oară cînd evoluează într-o competiţie oficială. După prima zi de întreceri, pe primul loc se află Toomey cu 4 355 p, urmat de Hodge — 4 096 p şi Bannister — 3 990 p. Iată performanţele realizate de Toomey în primele cinci probe : 100 m : 10,5 ; lungime : 7,77 m, greutate : 14,05 m ; înălţime : 1,90 m ; 400 m : 47,0.

Ashe a obţinut o nouă victorie în turneul internaţional de tenis de la Berkeley (California), învingîndu-l cu 7—5, 6—2 pe Filol (Chile). Americanul Richey l-a eliminat cu 13—11, 6—4 pe compatriotul său Borowiak. În proba feminină de simplu, Margaret Court a întrecut-o cu 6—3, 6—0 pe Eliza Pande, iar Patty Hogan a dispus cu 2—6, 6—2, 6—4 de Janet Newberry.

Continuîndu-şi turneul în Ghana, echipa braziliană de fotbal „Portuguesa" a învins la Accra o selecţionată locală cu 1—0 (1—0).

În campionatul unional masculin de şah, după 17 runde, în clasament conduc marii maeştri Smislov, Petrosian şi Polugaevski cu cîte 11 p fiecare. Smislov are o partidă mai puţin jucată.

Competiţia ciclistă „Ruta de aur" desfăşurată la Marino, a fost cîştigată de cunoscutul campion suedez Gösta Pettersson (159 km în 3h 55). Din cei 72 de participanţi, numai 22 au terminat proba.

La Khartum s-a desfăşurat meciul retur dintre selecţionatele Nigeriei şi Sudanului, contînd pentru preliminariile C.M. de fotbal. Cele două formaţii au terminat la egalitate : 3—3. În primul meci scorul fusese de asemenea egal (2—2).

Turul ciclist al Mexicului va începe astăzi. Startul se va da din renumita staţiune Acapulco. Actuala ediţie, cea de-a 16-a, măsoară 2 322 km împărţiţi în 15 etape. La competiţie participă alergători din Italia, U.R.S.S., El Veţia, Danemarca, Polonia, Guatemala şi Mexic (reprezentat de 16 echipe de club a cîte 6 alergători). Sosirea va avea loc la 20 octombrie în oraşul Veracruz.

(Urmare din pag. 1)

„PLIMBARE" DE O ZI PRIN ORAŞELE GAZDĂ

tr-un alt oraş, dintr-o altă regiune a ţării noastre !

Cu toate acestea — nemaipunînd în balanţă şi serviciile unui stadion de 70 878 de locuri — toţi cei care nu văd cu ochi buni pe Guadalajara F.C. (şi cîţi nu sînt !) susţin că desemnarea oraşului s-a făcut în virtutea altor 3 argumente. Ele ar fi :

a. existenţa în localitate a unui splendid magazin, vad pentru turişti, „Micul Paris", al cărui proprietar, Javelly, este un prieten recunoscut al preşedintelui federaţiei mexicane ;

b. hotelul „Camino Real", o construcţie de-a dreptul fascinantă, menită să asigure în cursul campionatului mondial o sumă de devize băncii naţionale mexicane ;

c. oraşul este cel mai mare centru producător al celebrului „tequila", băutură tradiţională mexicană, renumită deopotrivă din cîntecul cu acelaşi titlu, cît şi din filmele cu cowboys !

Vorba aceea, aşa suporteri, aşa argumente.

LEON, patria marelui Carbajal

Poate că Leon — 160 000 de locuitori, echipă, „Union de Curtidores", în divizia secundă, stadion cu o capacitate de nici 30 000 de spectatori — n-ar fi ajuns niciodată să găzduiască meciurile campionatului mondial dacă în oraşul acesta, situat în centrul statului Guanajuato, nu s-ar fi născut un om a cărui faimă întrece indiscutabil pe aceea a preşedintelui Mexicului : este vorba de Antonio Carbajal, marele goalkeeper al fotbalului mexican, singurul jucător din lume care a participat la 5 campionate mondiale consecutive, începînd din 1950 şi terminînd în 1966.

Carbajal, omul exemplar şi fotbalistul renumit prin fair-playul său, este adorat la Leon — unde, de altfel, s-a retras, în prezent, fiind proprietarul unor magazine numite „La Domnul 5 Cupe" — cu o forţă de-a dreptul magică, întrecînd cu mult pe aceea de care s-au bucurat la vremea lor un Zamora, un Planicka.

În rest, Leon-ul rămîne un oraş modest, al cărui principal merit — dincolo de şosetele cu care a impînzit întreaga Americă — rămîn împrejurimile : San Miguel Allende, Guanajuato, Acambaro, centre turistice de mare popularitate.

Revenind la fotbal : oraşul posedă cu ani în urmă un team redutabil, Saint-Sebastien F. C., prezent aproape fără întrerupere în prima divizie, înaintea războiului, dar, cu timpul, echipa respectivă a fost „devorată" de cea care purta numele oraşului. Cînd, după o concurenţă internă ajunsă adesea la paroxism, Leon-ul a ajuns fără echipă în prima ligă, s-a trecut la impulsionarea unui al treilea club, „Union de Curtidores", care se speră că în curînd va readuce oraşul lui Antonio Carbajal pe prima scenă a fotbalului mexican.

PUEBLA, sau ora catalană...

Se zice despre Puebla (denumirea vine de la prenumele generalului Pueblo de Zaragoza, unul dintre eroii naţionali cei mai veneraţi) că este oraşul mexican cel mai abandonat stilului arhitectural şi atmosferei tipic spaniole. Piaţa Zocalo, cu superbe portaluri catalane şi catedrala oraşului — „un imn cîntat în dalţă înălţimii", cum o denumea poetul Michel Angel Asturias — sînt două dintre primele dovezi căzute sub condei.

Puebla e un oraş primitor, simpatic, cei 400 000 de locuitori ai săi, renumiţi printr-o seriozitate neobişnuită paralelei, fiind mai degrabă nişte reţinuţi care oferă însă o ospitalitate proverbială, de tip catalan. Vorbind de Catalonia, nu se poate uita că la Puebla locuieşte în prezent — şi ocupă una din poziţiile centrale ale vieţii sportive locale — fostul celebru portar al lui F. C. Barcelona, Pepe Iborra.

În ciuda marelui lor interes pentru fotbal, „los pobianos" n-au beneficiat decît o singură dată de o echipă în divizia I, echipă care apoi a dispărut la periferia diviziei secunde. Dar, locuitorii oraşului — o recunosc ei înşişi — nu sînt chiar aşa de trişti, căci urbea lor, aflată în proximitatea capitalei (130 km), este legată de Mexico printr-o splendidă şosea, iubită de turişti, care trece la 3250 m în apropiere de vîrful Popocatepeti, ceea ce le permite miilor de suporteri să ajungă în fiecare simbătă pe „Stadionul Aztec".

În ceea ce-i priveşte, pueblanii fac tot posibilul pentru a primi oaspeţii celei de a IV-a grupe a C.M. în cele mai ospitaliere condiţii : stadionul Cuauhtemoc, excelent utilat, cu o capacitate de 80 000 locuri, este aproape gata. Mulţumind celor ce i-au desemnat oraşul drept gazdă a „mondialelor", primarul din Puebla spunea : *„E o ocazie unică în a aduce echipa noastră pe scena primei divizii. Acum ori niciodată !".* El se gîndea, desigur, la marele impuls pe care îl va primi fotbalul autohton, prin exemplul prestigioaselor prezenţe de pe stadionul din localitate.

TOLUCA, o alegere riscantă ?

Alegerea acestui oraş — un fel de „satelit", cu 80 000 de locuitori, al capitalei ţării, aflat la numai 64 km de Mexico, în umbra vîrfului Nevada (4100 m) — a constituit o mare surpriză pentru înşişi mexicani, care credeau că mai degrabă Monterrey, Torreon, Chihuahua sau Veracruz au şanse să-i găzduiască pe fotbaliştii veniţi la C.M. Să fi atîrnat în balanţa acestei desemnări faptul că F. C. Toluca, echipa unuia dintre cei mai bogaţi oameni din ţară — Nemesio Diaz, proprietarul multor braserii mexicane, a cîştigat de două ori campionatul în ultimii ani (în 1966 şi 1967) şi că se află şi în prezent între primele clasate, sau de data aceasta alegerea să fi fost făcută după criterii mai degrabă... turistice ? Într-adevăr, Toluca, capitala statului Mexico, se află situată într-o zonă montană deosebit de frumoasă, în apropierea vîrfului „Nevada", a pinedei „Marchiza" şi a celebrului restaurant „La Escondida", unde se zice că prinzeşte Brigitte Bardot ori de cîte ori se află în Mexic. De altfel, în localitate se organizează în fiecare vineri un tîrg tradiţional la care se vînd în special băuturi autohtone, între care despre „chorizo" şi „mosco", făcute pe bază de alcool şi suc de fructe, se spune că sînt bune de vînzare numai cînd îmbată, în 5 minute, un cal !

Poposind din nou în lumea fotbalului, trebuie amintit că la conducerea lui F. C. Toluca, care se antrenează şi joacă pe un stadion cochet, denumit „bomboneria", se află unul dintre oamenii cei mai polemizaţi ai fotbalului mexican Ignacio „Nacho" Trelles, cel care a cîştigat cu echipele pe unde a trecut 5 titluri de campion şi 3 „Cupe".

Cu toate acestea, „bomboneria" nu cuprinde mai mult de 30 000 de spectatori şi tocmai de aceea mexicanii s-au mirat foarte mult de alegerea oraşului drept o gazdă a C.M.

Tiparul I.P. „Informaţia" str. Brezoianu nr. 23—25 Bucureşti

40368